

Política | Actualitzat el 25/04/2020 a les 10:00

«Les persones vulnerables són igual d'importantes siguin d'aquí o de més enllà»

Alex García és un jove santcugatenc que ha impulsat una campanya de micromecenatge per mantenir obert un centre d'acollida de menors abandonats i maltractats de les Filipines que ha perdut el 90% dels seus ingressos a causa del coronavirus

Alex García amb els nens de Kalipay Negrense Foundation durant un dels seus voluntariats | Alex García

La crisi del coronavirus continua expandint-se arreu del planeta i les previsions de les conseqüències socioeconòmiques per la pandèmia en alguns països del tercer món poden ser devastadores. Alex García és un jove de Mira-sol (Sant Cugat) de 21 anys que, a iniciativa pròpia, ha decidit posar en marxa la campanya de micromecenatge "One Hundred Smiles for Kalipay" (<http://www.gofundme.com/f/one-hundred-smiles-project>) per donar un cop de mà a la Kalipay Negrense Foundation (<https://kalipayspain.org/>). Una organització sense ànim de lucre ubicada a les Filipines que acull a més d'un centenar de menors d'edat abandonats o maltractats del carrer donant-los un sostre i una educació.

Una institució benèfica que, arran dels primers brots de la Covid-19 al país, ha perdut el 90% dels ingressos dels espònsors i s'enfronta a un possible tancament si no reben diners aviat per fer front

a les despeses del centre.

- Com va sorgir la idea d'obrir aquesta campanya?

- He treballat com a voluntari durant dos estius a la Kalipay Negrense Foundation, l'última vegada, aquest estiu del 2019. Des d'aleshores, mantinc un contacte estret amb la presidenta de l'organització amb qui tinc una molt bona relació. Farà qüestió de dies, en una d'aquestes trucades telefòniques em va confessar que la fundació estava entrant en una fase crítica arran del coronavirus. I que necessitaven urgentment aconseguir ingressos.

Dues imatges dels dos voluntariats d'Alex García a Kalipay Negrense Foundation, una al 2016 i la l'altra al 2019 Foto: Alex García

- Què havia succeït?

- Doncs que, amb l'entrada del virus al país, el 90% dels ingressos dels espònsors que patrocinen la fundació havien caigut. Les empreses els deien que es veien obligats a retirar tota ajuda en previsió d'un escenari cada vegada més complicat i poder tenir marge per refer-se una vegada les Filipines es recuperin de la pandèmia. Això, ha provocat que la institució es trobi davant d'un problema greu immediat, i que, en cas de no trobar-hi solució, es veurien forçats a tancar i deixar els nens una altra vegada al carrer.

- I va ser aleshores quan va decidir obrir una campanya de micromecenatge?

- Sí. Automàticament vaig començar a pensar en possibles formes de poder-los donar un cop de mà, sent conscient que nosaltres aquí també estem en quarantena, i aleshores se'm va ocórrer engegar un GoFundMe (<https://www.gofundme.com/f/one-hundred-smiles-project>) -una plataforma per fer donacions de diners- pel meu compte, al marge de la institució.

- Com està anant el projecte?

- La veritat és que genial. Per ara, hem recollit aproximadament uns 6.300 euros i ja he enviat una part cap allà perquè s'estaven veient molt ofegats. L'objectiu però, continua sent el mateix que el del principi, recaptar el màxim possible de diners per donar-los un bri d'aire. De moment mantindrem la campanya oberta durant unes setmanes més en vista de com evolucioni la situació al país.

- Quina és la situació ara mateix del centre?

Gràcies a una primera part enviada de la recaptació, uns cinc mil euros, ara respiren més alleugerits i els donarà marge per uns quants dies més. Tant bon punt va arribar l'ajuda, em van enviar fotografies de tot un camió ple de material per passar la quarantena. Malgrat tot, continuen anant amb molt de compte per estalviar el màxim possible. Des de fa setmanes estan en règim de racionament d'aliments, ja que no saben quant de temps es pot allargar la situació. Cal tenir en compte que, entre els menors d'edat i el personal, són aproximadament unes 110 persones a alimentar.

Una imatge del camió carregat d'aliments gràcies a la campanya de l'Alex García Foto: Cedida

- Com s'organitza el personal de la fundació?

Doncs aquest tema va ser un altre problema important de l'organització. El personal del centre s'ha vist reduït considerablement a causa de l'estricta confinament decretat per les autoritats del país. Afortunadament, una desena de membres del personal va decidir quedar-se tancat a la fundació per tenir cura dels nens i evitar el contagi dins de la residència, ja que en casos d'infecció, els recursos sanitaris del país són els que són. Des d'aleshores, aquests membres del personal no

han pogut tornar a casa ni veure a les seves famílies. No està sent gens fàcil.

- A més, fa unes setmanes el president de les Filipines, Rodrigo Duterte, va donar l'ordre als militars a disparar contra els civils que incomplissin la quarantena.

Sí, la quarantena que es pot estar vivint als països europeus no té res a veure amb la de Filipines. A més, allà la majoria de la població pobre del país viu a través del *payday* (paga diària) per treballar. Ara, amb el decret de confinament, no tenen cap forma de guanyar diners per poder comprar menjar i mantenir les seves famílies. Aquest escenari està creant un clima social molt tens perquè hi ha gent que no té forma d'alimentar-se i es troben en la disquisició d'arriscar-se la vida per buscar menjar.

- A part de les donacions econòmiques, hi ha alguna altra forma d'ajudar a la fundació?

- Sí, però m'agradaria afegir una cosa. Jo entenc perfectament que amb la situació que estem vivint aquí, hi hagi gent a qui li agradaria participar però no ha pogut fer cap aportació perquè aquí també estem en una situació molt difícil; i tant si poden participar com si no, estic igual d'agraït. Tornant a la pregunta sí, entre d'altres (<http://kalipayspain.org/maneras-de-ayudar/>), la fundació per exemple organitza de tant en tant recollides solidàries de peces de roba a Barcelona. En un centre ple de nens, la roba resulta clau.

Al principi he de confessar que tenia certa por abans d'obrir el projecte per si rebria crítiques de per què estic obrint una campanya per aportar diners tan lluny quan aquí també ho estem passant malament; però la veritat, és que només he rebut mostres de suport i agraïment.

- Aprofitant, què respondria a algú que li fes aquesta crítica?

- Doncs que la gent que pateix més en les situacions de crisi sempre són les persones més vulnerables. I, al cap i a la fi, les persones vulnerables són igual d'importantes i s'han de tenir en la mateixa consideració siguin d'aquí o de més enllà. A part, l'escenari és molt diferent a les Filipines en comparació amb els països del considerat primer món. Si parlem exclusivament des del punt de vista dels infants, les conseqüències de tancar un centre pels infants allà, serien molt més greus que en un país democràtic europeu.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=pAzi075q--o>

[noticiadiari]2/200922[/noticiadiari]
[noticiadiari]2/200839[/noticiadiari]
?[noticiadiari]2/200939[/noticiadiari]
[noticiadiari]2/200785[/noticiadiari]
[noticiadiari]2/200074[/noticiadiari]
[noticiadiari]2/198469[/noticiadiari]
[noticiadiari]2/197029[/noticiadiari]
[noticiadiari]2/198615[/noticiadiari]
[noticiadiari]2/198064[/noticiadiari]